



Pr. 430
CJ
DJ

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 1506-719

Chișinău

«13» decembrie 2013

**Biroul Permanent
al Parlamentului**

Se prezintă Parlamentului Republicii Moldova Avizul la proiectul de lege pentru modificarea și completarea Constituției Republicii Moldova (inițiativa legislativă nr.430 din 31 octombrie 2013), aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 1003 din 13.12.2013.

Anexă: Hotărîrea Guvernului nr.1003 din 13.12.2013 – 2 ex.
Aviz – 1 ex.

/Secretar general al Guvernului

Victor BODIU

Ex. J. Ciobanu
250-282

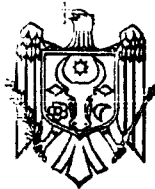
SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA	
D.D.P. Nr.	<u>2944</u>
" <u>14</u> "	<u>12</u> 20 <u>13</u>
Ora	

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373-22-250104

Fax:
+ 373-22-242696

18



GVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. 1003

din 13 decembrie 2013

Chișinău

**Privind aprobarea Avizului la proiectul de lege pentru
modificarea și completarea Constituției Republicii Moldova**

Gvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului Avizul la proiectul de lege pentru
modificarea și completarea Constituției Republicii Moldova.

Prim-ministru

Contrasemnează:

Ministrul Justiției



IURIE LEANCĂ

Oleg Efrim

Aprobat
prin Hotărîrea Guvernului nr. 1003
din 13 decembrie 2013

AVIZ
la proiectul de lege pentru modificarea și completarea
Constituției Republicii Moldova

Guvernul a examinat proiectul de lege pentru modificarea și completarea Constituției Republicii Moldova, inițiativă legislativă (nr. 430 din 31 octombrie 2013) de un grup de deputați în Parlament, și relevă următoarele.

Proiectul de lege constituțională propune modificarea art. 70 și completarea art. 71 din Constituția Republicii Moldova.

Astfel, la art. 70 se propune excluderea instituției imunității parlamentare materiale (inviolabilității parlamentarului). În acest context, proiectul prevede excluderea din titlul art. 70 (Incompatibilități și imunități) a cuvintelor „și imunități”, precum și abrogarea alin. (3), potrivit căruia „deputatul nu poate fi reținut, arestat, percheziționat, cu excepția cazurilor de infracțiune flagrantă, sau trimis în judecată fără încuviințarea Parlamentului după ascultarea sa”.

Totodată, la art. 71, care prevede că „deputatul nu poate fi persecutat sau tras la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile exprimate în exercitarea mandatului”, se propune precizarea modalității de exprimare a opiniilor, prin introducerea, după cuvîntul „exprimate”, a cuvîntului „public”.

Soluția propusă este orientată spre excluderea protecției exagerate a deputaților, astfel încît ancheta penală împotriva acestora să poată fi efectuată fără încuviințarea prealabilă a Parlamentului.

Noțiunea de imunitate parlamentară reprezintă acea trăsătură a mandatului parlamentar în temeiul căreia legiuitorul este protejat față de eventualele presiuni sau abuzuri ce s-ar comite împotriva persoanei sale și care îi asigură acestuia independența, libertatea și siguranța în exercitarea drepturilor și obligațiilor care îi revin potrivit Constituției și legilor. Imunitatea parlamentară, ca mijloc de protecție a mandatului parlamentar, nu constituie un drept subiectiv absolut la care parlamentarul ar putea renunța, și nici un privilegiu, contrar egalității cetățenilor în fața legii, aceasta fiind o garanție constituțională rezervată parlamentarului și organului legislativ din care face parte.

În teoria dreptului parlamentar sînt unanim recunoscute și legiferate două forme (modalități) ale imunității parlamentare: lipsa răspunderii juridice (imunitatea pentru opinii) și inviolabilitatea (imunitatea relativă). Iresponsabilitatea juridică și inviolabilitatea reprezintă o imunitate de fond și funcțională, deoarece protejează mandatul parlamentar de orice influențe, atît din

LD

interiorul parlamentului, cât și din afara lui, oferindu-i dreptul la libera exprimare a opiniei.

În sistemul de drept internațional comparat, legislația statelor din diferite sisteme de drept a optat pentru soluții diferite în privința reglementării instituției imunității parlamentare. Majoritatea sistemelor de drept prevăd o dublă protecție pentru membrii Parlamentului (de exemplu constituțiile Belgiei, Finlandei, Franței, Greciei, Italiei, Poloniei, Portugaliei, Spaniei). Într-o serie de state europene această instituție este relativ neimportantă, spre exemplu Olanda, unde nu se oferă nici o inviolabilitate. În Marea Britanie și Irlanda există o protecție redusă în această privință, legislațiile acestor state prevăzând imunitatea parlamentară doar sub formă de lipsa răspunderii juridice, care nu se aplică și actelor făcute în afara mandatului parlamentar.

Prevederile proiectului nu ar afecta unitatea materiei constituționale și nu ar depăși limitele revizuirii Constituției Republicii Moldova prevăzute de art. 142 din Constituția Republicii Moldova.

Proiectul în cauză a fost examinat de Curtea Constituțională, care s-a pronunțat asupra acestuia prin Avizul nr. 1 din 25 noiembrie 2011. În partea descriptivă a avizului respectiv, Curtea Constituțională a apreciat completarea propusă la art. 71 din Constituție ca avînd un caracter incert, ceea ce ar putea genera dificultăți de interpretare și aplicare a normei. În acest context, Curtea Constituțională a considerat oportună concretizarea dispoziției constituționale referitoare la inexistența răspunderii juridice pentru voturile și opiniile exprimate în exercitarea mandatului, astfel încît imunitatea să nu se aplice actelor efectuate în afara îndeplinirii îndatoririlor parlamentare.

Potrivit art. 143 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, dacă, de la prezentarea inițiativei cu privire la modificarea Constituției, Parlamentul nu a adoptat timp de un an legea constituțională corespunzătoare, propunerea se consideră nulă.